

- 4) przedstawicielstwo zawodu lekarsko-weterynaryjnego i obrona jego interesów;
- 5) współdziałanie z władzami państwowymi w sprawie kształtowania programu studiów w wyższych uczelniach weterynaryjnych oraz programu przedmiotów weterynaryjnych w innych uczelniach;
- 6) piecza nad stanem materialnym członków izby, a w szczególności zakładanie za zgodą właściwej władzy i wprowadzenie przymusowych instytucji ubezpieczeniowych oraz wzajemnej pomocy dla członków izb lekarsko-weterynaryjnych i ich rodzin;
- 7) popieranie instytucji i prac naukowych oraz zakładanie, prowadzenie lub popieranie prac i instytucji społecznych, związanych z zawodem lekarsko-weterynaryjnym;
- 8) sądownictwo dyscyplinarne;
- 9) sądownictwo polubowne.

Art. 5. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali w drodze rozporządzenia ustrój i działalność Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej i okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych, obowiązki i prawa ich członków, ustrój sądownictwa dyscyplinarnego oraz zasady nadzoru państwowego nad izbami lekarsko-weterynaryjnymi.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold

154

DEKRET

z dnia 6 czerwca 1945 r.

o Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Tworzy się Państwowy Instytut Weterynaryjny jako centralny zakład badawczo-naukowy.

(2) Instytut posiada prawo zakładania filii badawczo-naukowych i kierowania ich pracami na terenie całego Państwa.

(3) Siedzibą Instytutu są Puławy.

(4) Państwowy Instytut Weterynaryjny podlega bezpośrednio Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 2. (1) Instytut jest osobą prawną, może posiadać, nabywać, obciążać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz przyjmować darowizny i zapisy. Nabycie, zbycie i obciążenie przez Instytut majątku nieruchomego oraz przyjęcie pod warunkiem obciążającym darowizny lub zapisu wymaga zgody Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) Na potrzeby Instytutu może być mu przekazane użytkowanie przedmiotów majątku państwowego. Przekazanie to lub odebranie użytkowania tego majątku wymaga uchwały Rady Ministrów. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala zasady gospodarki majątkiem państwowym, przekazanym do użytkowania Instytutowi, jak również zakres i sposób wykonywania nadzoru nad gospodarką tymi majątkami.

Art. 3. Instytut ma prawo zakładania i prowadzenia przedsiębiorstw, produkujących środki biologiczne i inne leki dla celów lekarsko-weterynaryjnych z tym, że dochody stąd płynące przeznaczają się na potrzeby Instytutu.

Art. 4. Na stanowiska naukowe w Instytucie mogą być przyjmowane jedynie osoby, posiadające kwalifikacje naukowo-twórcze, stwierdzone w sposób ustalony w statucie.

Art. 5. Szczegółowy zakres działania oraz przepisy organizacyjne Instytutu określi statut, zatwierdzony przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

Art. 6. (1) Instytut przejmuje na własność na mocy niniejszego dekretu tę część majątku Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego, utworzonego na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 586), która w dniu 1 września 1939 r. była w użytkowaniu lub była przeznaczona na cele Wydziału Weterynaryjnego tegoż Instytutu.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych dokonuje podziału majątku Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego na zasadach powyższych.

(3) Zarządzenie Ministra stanowić będzie podstawę do przepisania tytułu własności w księgach hipotecznych.

Art. 7. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Bertold

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzyszewski

155

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1945 r.

o obowiązku świadczeń rzeczowych siana łąkowego na rok gospodarczy 1945-46.

Na podstawie art. 1, 3, 46, 48, 65 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) oraz §§ 111, 118, 161 i 164 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczty i Telegrafów z dnia 26 sierpnia 1939 r. w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 529) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na rok gospodarczy 1945-46 w ramach świadczeń rzeczowych obowiązek dostaw siana łąkowego.

Obowiązkowi dostaw siana łąkowego podlegają wszystkie gospodarstwa, posiadające więcej niż 1 hektar łąk i pastwisk łącznie.

§ 2. Wysokość świadczeń siana uzależnia się od powierzchni łąk i pastwisk w danym gospodarstwie.

§ 3. Jednostkowe normy świadczeń różniczkują się w zależności od:

- rodzaju łąk (łąki jednokośne i pastwiska oraz łąki dwu i wielokośne),
- zdolności produkcyjnej gleby.

§ 4. Przy zaszeregowaniu gromad do różnych grup zdolności produkcyjnej obowiązują przepisy §§ 6 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów

z dnia 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945-46 (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 78).

Zaszeregowanie gromad do poszczególnych grup zdolności produkcyjnej gleby odbywa się na podstawie jakości gruntów ornych. W okolicach podgórskich i lesistych, gdzie łąki i pastwiska stanowią w gromadach ponad 60% powierzchni użytków rolnych, łąki dwu i wielokośne sumuje się łącznie z gruntami ornymi grupy II-ej, a łąki jednokośne i pastwiska sumuje się z gruntami ornymi grupy III-ej.

§ 5. Ustala się następujący stosunek stawek świadczeń rzeczowych z 1 ha łąk i pastwisk dla różnych grup zdolności produkcyjnej gleby:

Plody podlegające obowiązkowi świadczeń rzeczowych	Na jednostkę powierzchni łąk i pastwisk należy wyznaczyć tylekroć razy więcej niż w III grupie zdolności produkcyjnej gleby		
	III grupa zdolności produkcyjnej gleby	II grupa zdolności produkcyjnej gleby	I grupa zdolności produkcyjnej gleby
siano łąkowe	1	1,2	1,4

§ 6. Przy częściowym zwalnianiu gospodarstw od obowiązku świadczeń rzeczowych obowiązują analogicznie §§ 9 i 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 78).

§ 7. Zarządzenia wykonawcze ustala: